

13. Τὸ μαγεμένο ποτήρι.

Κονομεϊό.

Μιά φορὰ κ' ἓνα καιρὸ ἦτανε ἓνας πλούσιος βασιλέας κ' εἶχε τρία παλληκάρια, σιγὰ σιγὰ ἄρχισε νὰ φτωχαίν' καὶ νὰ πουλάῃ τὰ ὑπάρχοντα τ', καὶ βρίσκουνταν ὅλο σὲ μιὰ συλλογὴ καὶ δὲν ἤθελε νὰ μιλῇ μὲ κανένα. Μιά μέρα τὸ μικρότερο βασιλόπουλο τὸν ρώτησε, τ' ἔχεις πατέρα καὶ εἶσαι τόσο συλλογισμένος;

—Αὐτὸ ποῦ ἔχω παιδί μ', εἶναι ἀδύνατο κ' ἂν τὸ μάθεις νὰ μὲ παρηγορήσης, ἔπαθα μεγάλο κακό.

Τὸ βασιλόπουλο ἐπέμενε κ' ὁ βασιλέας τὸ εἶπε, δὲ θὰ μπορέσεις νὰ μὲ κάνης τίποτε μὰ ἀφοῦ θέλεις θὰ σὲ τὸ πῶ. "Όταν ἤμνα νιὸς σὰν καὶ σένα μιὰ μάγισσα μ' ἔδωσε ἓνα ποτήρι μαγεμένο, ὅτι κ' ἂν ἤθελα μὲ τὸ φερνε, ἔπρεπε νὰ πίνω ὅλο ἀπ' αὐτὸ τὸ ποτήρι, ὅταν ἔβαζα νερὸ γιὰ κρασί ἔπρεπε νὰ ἦναι πάντοτε μισό, ἂν τὸ γέμιζα θὰ τῶχάνα. "Όσο ἤμνα νιὸς τὸ θυμούμνα, ὕστερα ποῦ γέρασα τὸ ξέχασα καὶ μιὰ μέρα τὸ γέμισα καὶ μ' ἔφυγε. Ἡ μάγισσα ποῦ μὲ τὸ χάρισε μ' εἶπε, πρόσεχε νὰ μὴ ξεχασθῆς καὶ τὸ γεμίσης, τότε θὰ φύγ' καὶ θὰ πάγ' στὸ νοικοκύρη τ' τὸ δράκο.

—Γὼ πατέρα, θὰ πά' νὰ σὲ τὸ φέρω.

—Γιὰ νὰ πᾶς παιδί μ' σ' αὐτὸ τὸ μέρος θὰ δυσκολευθεῖς πολὺ, καὶ σὰν τὸ καταφέρεις καὶ βρεῖς τὸ δράκο πῶς θὰ καταφέρῃς νὰ πάρῃς τὸ μαγεμένο ποτήρι ποῦ τὸ ἔχει κρυμμένο στὴ κοιλιὰ τῆς γουρούνας;

—Μὴ φοβᾶσαι, πατέρα, μὲ τὴν εὐχή σ' θὰ τὸ πάρω.

—Νὰ πάρῃς καὶ τὰ δυὸ σ' τ' ἀδέλφια καὶ νὰ ξεκινήστε, νὰ πᾶτε π' αὐτὸ τὸ δρόμο κ' ἀπ' ὅπου σᾶς φωνάζνε νὰ πᾶτε μέσα, νάχτε τὸ νοῦ σας νὰ μὴ κοιμηθῆτε, ἔτσι θὰ μπορέσετε νὰ γλυτώσετε κάθε κακό.

Τὰ τρία βασιλόπουλα ἀποχαιρέτσανε τὸν πατέρα τους τὸν βασιλέα σὰν πορπάσαν πολὺ δρόμο, εἶδανε ἓνα περιβόλι καὶ μέσα ἔπαιζαν τρεῖς ἔμορφες κοπέλλες, οἱ κοπέλλες σὰν εἶδανε τὰ βασιλόπουλα νὰ περνοῦνε, τὰ φώναξαν κ' ἀφοῦ ἔπαιζανε λογιῶν τῶ λογιῶ παιχνίδια νύχτωσε καὶ ἀποκοιμήθηκαν. Τὸ μικρὸ τὸ βασιλόπουλο θυμήθηκε τὰ λόγια τοῦ πατέρα τ' καὶ δὲ κοιμήθηκε, μόνη κάθονταν καὶ παραφύλαγε τί θὰ γίνει.

Τὰ μεσάνυχτα βγαίν' ἓνα μεγάλο φίδι μ' ἑφτὰ γλῶσσες καὶ τὶς ἔβγαζε νὰ τοὺς καταπιῇ, τὸ βασιλόπουλο σκῶνει τὸ μαχαῖρι κόβει τὶς ἑφτὰ γλῶσσες, καὶ τὶς κρύβει μέσα στὴ τσέπη τ'. Τὸ πρωὶ ξυπνάει τὰ βασιλόπουλα καὶ φεύγουνε, γιὰ τὸ φίδι δὲν τοὺς εἶπε τίποτε μὴ φοβηθοῦνε καὶ δὲν πᾶνε μαζύ τ'.

Ἀφοῦ πορπάτσανε πολὺ δρόμο ἔφτασανε σ' ἓνα πηγάδι καὶ κάθσανε νὰ ξεκουραστοῦνε, τὰ μεγάλα τὰ βασιλόπουλα κοιμήθηκαν καὶ τὸ

Αἰσίου
Σημειώ-
σεως:
Πρακτικὴ
τ. ΓΣ! 1941
π. 109-114

μικρὸ φύλαγε νὰ δγῆ τί θὰ βγῆ πὸ μέσα τὸ πηγὰδ. Μέσα στὸ πηγὰδ ἦταν ἕνας δράκος καὶ σὰν κατάλαβε πὸς πὸ πάνω ἦταν ἀνθρωποὶ βγῆκε νὰ τοὺς φάγῃ, τὸ βασιλόπουλο τὸν δὶν' μιὰ μαχαιριὰ καὶ τὸν ἀφῆν' στὸ τόπο, κατεβαίνει μέσα καὶ βλέπει τρία ἔμορφα κορίτσια. Τὰ κορίτσια σὰν εἶδαν τὸ βασιλόπουλο τὸ εἶπαν νὰ φύγῃ γλήγορα γιατί θὰ ἔλθ' ὁ δράκος νὰ τὸ φάγῃ, σὰν ἔμαθαν πὸς τὸν σκότωσε καταχάρκανε καὶ δὲν ἤξεραν πὼς νὰ τὸ εὐχαριστήσῃ. Τὸ βασιλόπουλο, τὰ εἶπε νὰ τὸν δόσῃ τὰ δαχτυλίδια τοὺς νὰ τὰ ἀρραβωνιάσῃ μὲ τ' ἀδέλφια τ'. Ἀνέβκε, ἄλλαξε τὰ δαχτυλίδια καὶ τοὺς ἀρραβώνιασε κοιμισμένους, πῆρε τὰ δικά τοὺς καὶ τᾶφερε στὰ κορίτσια καὶ τὰ εἶπε πὸς θὰ πᾶνε σὲ κάποια δουλειὰ καὶ θὰ γυρίσῃ νὰ τὰ πάρῃ. Τὸ μικρὸ τὸ βασιλόπουλο θᾶπερνε τὴν πιὸ μικρὴ πού ἦτανε κ' ἡ πιὸ ἔμορφη καὶ τὴν εἶπε ἀκρυφά, ἂν δγῆς νὰ μελανιάζει τὸ μικρὸ σ' δαχτυλο θὰ εἶμαι σὲ κίνδυνο, ἂν μαυρίσῃ θὰ εἶμαι πεθαμμένος καὶ ἂν ἀσπρίσ' θὰ εἶμαι στὸ βασίλειο τοῦ πατέρα μ'. Καλά, εἶπε τὸ κορίτσ.

Ἀποχαιρέτῃς τις κοπέλλες καὶ ἀνέβκε πάλ', τ' ἀδέλφια τ' κοιμούντανε, ἔκρυψε τὸν σκοτωμένο δράκο καὶ τὰ ξύπνησε γιὰ νὰ φύγῃ. Αὐτὰ δὲν κατάλαβανε πάλι τίποτε, πορπάτασε πολὺ κ' ἔφτασανε σ' ἕνα παλάτι. Μέσα ἦταν ἕνας δράκος πού σὰν πορπάταγε, ἔτριζε ὀλάκαιρο τὸ παλάτι μαζὺ μὲ τὴ γῆς. Τὸ μικρὸ βασιλόπουλο τρόμαξε καὶ δὲν ἤθελε νὰ μποῦνε νὰ κοιμηθοῦνε, τὰ ἀδέλφια τ' πού δὲν εἶδαν κανένα κίνδυνο ὡς τὰ τώρα τὸν περιγαλοῦσανε, καὶ σ' ἄλλα μέρη πού μᾶς ἔλεγε νὰ μὴ κοιμηθοῦμε τί ἔπαθαμε πού κοιμήθαμε;

Μπήκανε μέσα τὰ βασιλόπουλα, ἀνοίγνε τὴν πρώτη πόρτα δὲν εἶδαν τίποτα, ἀνοίγνε τὴν ἄλληνα κ' αὐτὴ δὲν εἶχε τίποτα, ἀνοίγνε καὶ τὴν τρίτη, τί νὰ δγιοῦνε, αὐτὴ ἦταν γιομάτη λίρες· κείν' τὴν ὥρα περνάει ὁ δράκος πὸ μπροστὰ τὴν κάμαρα καὶ τὰ βασιλόπουλα κρύφθηκανε μέσα στὶς λίρες, τὸ μικρὸ χώθηκε πίσ' ἀπὸ τὴν πόρτα καὶ περιμένε νὰ δγῆ τί θὰ κᾶν' ὁ δράκος. Ἀνοίγ' μιὰ πόρτα καὶ κατὰ μεσῆς στὴ κάμαρα ἦταν στρωμένο τραπέζι καὶ πάνω εἶχε σαράντα πιάτα φαγιά, τὸ καθένα κὶ ἀπὸνα λογιό, ὁ δράκος κάθσε κ' ἔφαγε ὅλα τὰ φαγιά κ' ὕστερα κοιμήθηκε, τὸ ροχαλητό τ' ἦτανε σὰν ἄγριο μούγκρισμα. Τὸ πρωὶ ἔφαγε ὁ δράκος, τὰ πιάτα μονάχα τοὺς γέμισαν ἀπὸ σαράντα λογιῶ φαγιά, τὸ βασιλόπουλο ἔφαγε ἀπ' ὅλα πὸ λίγο καὶ κρύφτηκε κάτ' ἀπὸνα σκαμνί.

Ὁ δράκος σὰν ἦλθε τὸ βράδυ κ' εἶδε ὅλα τὰ φαγιά ἀρραβωνισμένα κατάλαβε πὸς ἦλθ' ἀνθρωπος· κ' ἄρχισε νὰ λέγῃ, ἀνθρωπίλας μὲ μυρίζ', ὅποιος εἶναι νὰ βγῆ καὶ δὲ θὰ τὸν πειράξω. Τὸ βασιλόπουλο δὲν ἔβγαυε ἤθελε νὰ ὀρκισθῆ ὁ δράκος καὶ τότε νὰ βγῆ. Ὁ δράκος εἶπε. Μὰ τῆς μάννας μου τὸ γάλα, ὅποιος κ' ἂν εἶναι δὲ θὰ τὸν πειράξω καὶ τὸ βασιλόπουλο βγῆκε.

Ὁ δράκος σὰν εἶδε τὸ βασιλόπουλο μετάνοισε πὺ ὠρκίσθηκε καὶ τὸ εἶπε ἔλα νὰ πιλαιψουμε, ἂν σὲ νικήσω θὰ σὲ πάρω σκλάβο νὰ μὲ δουλεύς, ἂν μὲ νικήσεις θὰ πάρης ὅλα τ' ἀγαθὰ μ'.

Τὸ βασιλόπουλο δέχτηκε καὶ πάλαιψαν, ὁ δράκος ἦτανε χειροδύναμος, τὸ νίκησε καὶ τὸ ἔκαμε σκλάβο τ' καὶ τὸν δούλευε. Μιὰ μέρα πῆρε τὸ θάρρος καὶ τὸν εἶπε, ἔχω μαζύ μ' τοὺς ἀδελφούς μου καὶ νὰ τοὺς ἀφίσ' νὰ φύγνε. Ὁ δράκος τὸ δέχτηκε, καὶ τὸ βασιλόπουλο εἶπε στ' ἄλλα βασιλόπουλα τ' ἀδέλφια τ' νὰ περάσνε νὰ πάρνε τὰ τρία κορίτσια πὺ ἦτανε στὸ πηγάδι καὶ νὰ πᾶνε πολλὰ προσκυνήματα στὸν πατέρα τους καὶ νὰ τὸν ποῦνε πὺ νὰ εἶναι ἤσυχος, κεῖνο πὺ ἔχασε θὰ τὸ βοεῖ καὶ μὲ δάκρυα χωρίσθηκανε.

Τὸ βασιλόπουλο μιὰ μέρα πὺ ἔλειπε ὁ δράκος ἀνοιξε ὅλες τίς κάμαρες καὶ σάστισε ἀπὸ τὰ πλούτη, ἀνοιξε καὶ μιὰ μικρὴ τελευταία πὺ εἶχε ὅλο σκόνες κ' εἶδε ἕνα ἄλογο μὲ φτερά, μιὰ φάσσα. Ἡ φάσσα σὰν τὸ εἶδ' ἄρχισε νὰ μιλήει καὶ νὰ τὸ λέγει, ξέρω γιατί ἦλθες ἐδῶ καὶ θὰ σὲ πῶ τί πρέπει νὰ κάνης, πρῶτα νὰ μὲ φέρς νὰ φάγω γιὰ νὰ μπορῶ νὰ σὲ μιλήσω.

Τὸ βασιλόπουλο τὴν ἔδωσε φαγεῖν καὶ νερό, σὰν ἔφαγε καὶ χόρτασε τὸ εἶπε, ὁ δράκος μ' ἔκλεισε ἐδῶ γιατί δὲν πάγω νὰ τὸν φέρω τὴν Πεντάμορφη πὺ κάθεται στὸν κρουσταῖνο πύργο, ἀπὸ κεῖ κανεὶς δὲ μπορεῖ νὰ τὴνε πάρη, γιατί εἶναι ὅλο γύρω θάλασσα καὶ στη μέσ' ὁ πύργος, δὲν ἔχ' οὔτε πόρτα οὔτε παράθυρο μόνε μιὰ τρύπα ἀπὸ πάνω. Σὰν πετάξω μπορῶ νὰ τὴνε φέρω, μὰ λυποῦμαι τὴ Πεντάμορφη γιατί τὴ ρουφαίει τὸ αἷμα καὶ τὴν τυραννάει, τὴν εἶχε κ' ἄλλη φορὰ καὶ γὼ τὴν ἄρπαξα στὰ φτερά καὶ τὴν πῆγα στὸν πατέρα της, ἀπὸ τότες μ' ἀφισε νηστικὸ γιὰ νὰ μετανιώσω καὶ πὰ νὰ τὴ φέρω.

Τὸ βασιλόπουλο ὑποσχέθηκε πὺς θὰ τὴν τάξει κάθε μέρα κ' ἔφυγε βιαστικά γιατί σὲ λίγο θὲ νὰ ἔλθ' ὁ δράκος. Κάθε μέρα ὅταν ἔφευγε ὁ δράκος τὸ βασιλόπουλο πῆγαινε στὴ φάσσα νὰ τὴν ταῖση καὶ νὰ τὴν κάμη συντροφιά. Σὲ λίγο καιρὸ δὲν γνωρίζοντανε ἀπὸ τὰ κάλλη της.

Ὁ δράκος εἶχε βαρεθεῖ τὸ βασιλόπουλο κ' ἤθελε νὰ τὸ ξεκάμ, μιὰ μέρα τὸ λέγ, θέλω νὰ πᾶς νὰ κυνηγήσης πουλιά κ' ἂν δὲ φέρς θὰ σὲ φάγω. Ὁ δράκος μάγεψε ὅλα τὰ πουλιά καὶ τᾶκλεισε σ' ἕνα πηγάδι καὶ γιὰ αὐτὸ τὸ ἔστειλε.

Τὸ βασιλόπουλο στεναχωρημένο πῆγε καὶ τὸ εἶπε στὴ φάσσα.

—Μὴ σὲ μέλει, νὰ πάρης ἕνα τσουβάλι καινούργιο καὶ νὰ ἔλθης μαζύ μ' τὸ ἀνέβασε στὰ φτερά, πέταξαν καὶ πῆγαινε καὶ ἤρσανε τὸ πηγάδι πὺ εἶχε μέσα τὰ μαγεμένα πουλιά, τὸ βασιλόπουλο ἔβαλε τὸ τσουβάλι στὸ στόμα τοῦ πηγαδιοῦ καὶ τὸ τσουβάλι γέμισε πουλιά.

Σὰν τὰ εἶδ' ὁ δράκος σάστισε καὶ τὸν εἶπε μιὰ πὺ ἔφερες τὰ πουλιά θὰ μὲ φέρεις καὶ τὴ Πεντάμορφη, ἂν δὲν μὲ τὴν φέρς θὰ σὲ φάγω κ'.

ἂν μὲ τὴ φέρος θὰ σὲ στείλω σπῖτι σ' στὸν πατέρα σ'.

Τὸ βασιλόπουλο στεναχωρημένο πάγει καὶ λέγει τὴ φάσσα.

—Μὴ κακοκαρδίξεις, θὰ πᾶμε νὰ τὴ φέρομε. Ἀνεβάξει στὰ φτερά τὸ βασιλόπουλο καὶ πέταξε. Στὸ δρόμο τὸ λέγει, λυποῦμαι πολὺ τὴ Πεντάμορφη, μὰ ἄς τὴ φέρομε θὰ μᾶς βοηθήσῃ νὰ βροῦμε τὸ μαγεμένο ποτήρι κ' ὕστερα φεύγομε ἀπὸ τοῦ δράκου τὰ χέρια. Σὰν ἔφθασαν ἀπὸν ἀπὸ τὸν πύργο, ἀπὸ τὴν τρύπα μπῆκαν μέσα, ἀνέβασαν τὴν Πεντάμορφη στὰ φτερά τῆς φάσσας, ἀνέβηκε καὶ τὸ βασιλόπουλο κ' ἔφγανε.

Ἡ Πεντάμορφη στὸ δρόμο ὄλο κλαίει καὶ δὲ μερώνει, τότε τὴν εἶπανε πὼς θὰ γίνῃ αἰτία νὰ γλυτώσῃ δυὸ ψυχῆς καὶ μέρωσε. Μόλις τὴν εἶδ' ὁ δράκος τὴν Πεντάμορφη χάριξε κ' εἶπε στὸ βασιλόπουλο νὰ πάρῃ ὅ,τι θέλει καὶ νὰ φύγῃ.

Τὸ βασιλόπουλο πάγ καὶ τὸ λέγει τὴ φάσσα, κ' ἡ φάσσα τὸ εἶπε νὰ πῆς πὼς θέλεις νὰ μείνης ἀκόμα λίγες μέρες.

Τὸ βασιλόπουλο πηγαίνει στὸ δράκο καὶ τὸν λέγει, μὲ κακοφαίνεται νὰ φύγω τώρα πού συνήθισα κοντὰ σ', νὰ κάτσω ἀκόμα λίγες μέρες.

Κάθσε ὅσο θέλεις τὸ εἶπε ὁ δράκος.

Ἡ φάσσα ὁρμηνεύει τὸ βασιλόπουλο νὰ πῆ τὴν Πεντάμορφη νὰ ρωτήσῃ τὸ δράκο ποῦ εἶν' ἡ δύναμη τῆς φάσσας.

—Δὲ μὲ λὲς δράκο τώρα πού ἔγινε γιὰ πάντα δική σ' πού εἶναι ἡ δύναμη σ'.

Ὁ δράκος γέλασε καὶ τὴν εἶπε στὴ σκούπα.

Ὅταν ἔφυγ' ὁ δράκος ἡ Πεντάμορφη ἔπιασε καὶ συγκύρισε τὴ σκούπα μὲ χρυσὰ καὶ διαμάντια.

Σὰν τὸ βράδι ἦλθ' ὁ δράκος κ' εἶδε τὴ σκούπα στολισμένη, ξεκαρδίσθηκε στὰ γέλια καὶ τὴν εἶπε, ἡ δύναμη μ', εἶναι στὸ κρεββάτι μ'.

Βγαίνει ὁ δράκος κ' ἡ Πεντάμορφη στολίζει τὸ κρεββάτι μὲ μεταξωτὰ καὶ κεντημένα στρωσίδια. Ἡλθ' ὁ δράκος κ' εἶδε τὸ κρεββάτι στολισμένο μὲ στρωσίδια κεντημένα καὶ μεταξωτὰ τὴν εἶπε γιατί τὰ κάμνεις αὐτὰ;

—Γιατί σ' ἀγαπῶ καὶ θέλω νὰ εἶναι στολισμέν' ἡ δύναμη σ'.

—Μένα ἡ δύναμή μ' εἶναι πολὺ μακρὰ, εἶναι μέσα στὴ κοιλιὰ τῆς γουρούνας σ' ἔνα κουτάκι πού ἔχει μέσα τρία περιστέρια καὶ τὸ μαγεμένο χρυσὸ ποτήρι, ἂν σφαχθοῦνε τὰ περιστέρια πάει κ' ἡ δύναμή μ' καὶ πεθαίνω. Κριμα πού δὲν εἶναι ἐδῶ νὰ τὴ στολίσω εἶπ' ἡ Πεντάμορφη.

Ὅταν ἔφυγ' ὁ δράκος ἡ Πεντάμορφη τὸ εἶπε στὸ βασιλόπουλο, τὸ βασιλόπουλο τὸ εἶπε τὴ φάσσα κ' ἡ φάσσα τὸ εἶπε, νὰ πῆς τὴ Πεντάμορφη νὰ σταματήσῃ τὰ νερά, ὅταν ἀρρωστήσῃ ὁ δράκος καὶ τὴ γυρεύει νερὸ νὰ κἀνὴ πὼς θὰ τὸν φέρνει καὶ νὰ μὴ τὸν δίνη, νὰ προσέξῃ καλὰ καὶ λίγο ἂν τὸν δόςῃ θὰ ξαναζουντανέψῃ καὶ τότε ἀλλοίμονο σ' αὐτήνα καὶ σὲ μᾶς κ' ὕστερα φεύγομε. Τὸ βασιλόπουλο πῆγε καὶ χαιρέτησε τὸν δράκο καὶ τὸν εἶπε, τώρα πιά φεύγω γιὰ νὰ πάγω στὸ πατέρα μ'.

Ἡ φάσσα τὸ περίμενε, τὸ καθίζ' στὰ φτερά και πᾶνε νὰ βροῦνε τὴ γουρούνα. Ἐκεῖ κοντὰ ἦτανε ἕνας παπᾶς κ' εἶχε πρόβατα, ἡ φάσσα κρύφθηκε και τὸ βασιλόπουλο πάγ' και τὸν λέγ', δὲν μὲ πέρνει, παπᾶ νὰ σὲ φυλάγω τὰ πρόβατά σ' και νὰ τὰ βόσκω;

Ὁ παπᾶς τὸ δέχθηκε και τὸ εἶπε νὰ τὰ βόσκη στὸ μέρος πού δὲν ἔχει πολὺ χορτάρ' γιατί ἀπ' τὸ ἄλλο μέρος εἶναι μιὰ γουρούνα πού θὰ φάγ' κ' ἐκείνονε και τὰ πρόβατα.

Καλά, εἶπε τὸ βασιλόπουλο. Δὲν τὸν ἄκσε και τὰ πῆγε τὰ πρόβατα στὸ μέρος πού ἦταν ἡ γουρούνα, σὲ λίγο ἀκούει μουγκρίσματα κ' ὀρμαίει νὰ τὸ φάγ'.

Τὸ βασιλόπουλο τὴ λέγ', νὰ παλαίψουμε, ἂν μὲ νικήσεις φάγε με. Πάλαιψαν πολὺ ὥρα, οὔτε ὁ ἕνας νικοῦσε οὔτε ὁ ἄλλος. Λέγ' ἡ γουρούνα νὰ εἶχα μιὰ ταγάρα νερὸ θὰ σὲ νικοῦσα και γὼ λέγ' τὸ βασιλόπουλο, νὰ εἶχα ἕνα ποτήρι κρασί και μιὰ πῆττα ζεστὴ νὰ μὲ τὴν ἔφερνε τοῦ παπᾶ ἢ κόρ' θὰ σὲ νικοῦσα.

Χωρίστηκαν και τὸ βασιλόπουλο πῆρε τὰ πρόβατα κ' ἔφυγε. Ὁ παπᾶς εἶδε τὰ πρόβατα πού ἄλλαξαν θωριά και πὶὸ φουσκωμένα, και τὸ ρώτησε, πού πῆγες τὰ πρόβατα και φουσκωσαν οἱ κοιλιές τους;

— Στὸ μέρος πού μ' ἔδειξε.

Ὁ παπᾶς δὲν τὸ πίστεψε. Τὴν ἄλλη μέρα τὸ πῆρε τὸ καταπόδ' παφαύλαξε και εἶδε πὸς τὰ πρόβατα βοσκούσανε στὸ μέρος πού ἦτανε ἡ γουρούνα, σὲ λίγο ἀκούονται μουγκρίσματα, βγαίν' ἡ γουρούνα κ' ὀρμαίει νὰ τὸ φάγ'.

Τὸ βασιλόπουλο τὴ λέγ', νὰ παλαίψουμε κ' ἂν μὲ νικήσης φάγε με.

Πάλαιψαν πολὺ ὥρα, οὔτε ὁ ἕνας νικοῦσε οὔτε ὁ ἄλλος. Λέγ' ἡ γουρούνα νὰ εἶχα μιὰ ταγάρα νερὸ θὰ σὲ νικοῦσα και γὼ λέγ' τὸ βασιλόπουλο νὰ εἶχα ἕνα ποτήρι κρασί και μιὰ πῆττα ζεστὴ νὰ μὲ τὴν ἔφερνε τοῦ παπᾶ ἢ κόρ' θὰ σὲ κέρδιζα.

Ὁ παπᾶς μὸλις τ' ἄκσε τρέχ' στὸ σπήτι τ' και φέρνει τὴν κόρη τ' μὲ τὸ ποτήρ' τὸ κρασί και τὴ ζεστὴ τὴ πῆττα, πάγ' πίσ' ἀπὸ τὸ βασιλόπουλο και τὰ δίν'.

Τὸ βασιλόπουλο τρώγ' τὴν πῆττα τὴ ζεστὴ πίν' και τὸ κρασί, πέρνει δύναμη, δίν' μιὰ μαχαιριὰ τὴν γουρούνα και πέφτ' κάτω, βουτημέν' στὰ γαίματα.

— Κτύπαμε ἀκόμα μιὰ φορὰ γιὰ νὰ μὴ τυρανιοῦμαι.

Τὸ βασιλόπουλο ἤξερε πὸς μὲ δευτέρη μαχαιριὰ θὰ ζωντάνευε. Ἡ μάννα μ' μιὰ φορὰ μὲ γέννησε τὴν εἶπε και ψοφάει ἡ γουρούνα.

Σχίζει τὴ κοιλιὰ τς, βρίσκει τὸ κουτάκι πού εἶχε μέσα τὸ μαγεμένο ποτήρ' και τὰ τρία περιστέρια, ἀνεβαίν' στὰ φτερά τῆς φάσσας και πᾶνε στὸ παλάτ' τοῦ δράκου.

Ὁ δράκος κοίτονταν ἄρρωστος κι' ὄλο γύρευε νερό, παρακλιούντανε στο κρεβάτ' και μούγκριζε, τὸ βασιλόπουλο τὸν ἔδειξε τὰ περιστέρια και τὸν περίπαιζε, ἔλα δράκο νὰ παλαιψουμε νὰ διοῦμε ποιὸς θὰ νικήσ'. Ὁ δράκος μούγκριζε κι' ἀπ' τὰ μουγκριτά τ' ἔτριζε και σειούντανε ὄλο τὸ παλάτ' κ' ἡ γῆς, χτυποῦσε τὰ δόντια τ' ἀπ' τὸ κακό τ' ἀγρίευε, σὰν τὸ ψοφήμ' δίχως δύναμη ἔπεσε.

Τὸ βασιλόπουλο σφάζ' τὰ περιστέρια και ξεψυχάει ὁ δράκος και ξαλάφρωσ' ὁ κόσμος.

Τὸ βασιλόπουλο, ἡ Πεντάμορφη κ' ἡ φάσσα, πέρνε ὄλα τὰ πλούτη τὰ βάζνε στὰ φτερά τῆς φάσσας, ἀνεβαίνει και κεῖν' και πετοῦν ἴσια γιὰ τὸν πύργο τῆς Πεντάμορφης. Ὁ πατέρας της σὰν τὴν εἶδε τὴν κόρη τ' δὲν ἤξερε τί νὰ κάν', τὴν ἀγκάλιαζε, τὴν φιλοῦσε κ' ἔκλαιγε ἀπ' τὴν χαρά τ'. Τὸ βασιλόπουλο και τὴ φάσσα ἤθελε νὰ τοὺς κρατήση μαζί τους γιὰ τὸ καλὸ ποὺ τὸν ἔκαμαν, μὰ τὸ βασιλόπουλο βιάζονταν νὰ πάγη μιὰ ὥρα ἀρχίτερα στὸν πατέρα τ' τὸ μαγεμένο ποτήρ' και νὰ δγιῆ και τὴν ἀρραβωνιαστικά τ'. Ἀνέβκε στὰ φτερά τῆς φάσσας και πέταξαν γιὰ τὴν πατρίδα τ'.

Τῆς ἀρραβωνιαστικιάς τ' τὸ δάχτυλο μελάνιαζε μὰ δὲ μαύριζε κ' ἔλιπιζε πὼς θὲ νὰ ἔλθ' τὸ βασιλόπουλο, σταν μιὰ μέρα εἶδε ποὺ ἀσπρισε ἀπ' τὴν χαρά τς τρέχει και τὸ λέγει στο βασιλέα.

Στὸ παλάτ' γίνονταν μεγάλες ἐτοιμασίες γιὰ νὰ ὑποδεχθοῦνε τὸ βασιλόπουλο. Τὸ βασιλόπουλο φοροῦσε ὀλόχρυσα ροῦχα, ἀστραφτε σὰν τὸν ἥλιο πάνω στὴν ἀσπρη φάσσα, μπρὸς στο παλάτ' ἡ φάσσα χαμήλωσε τὰ φτερά και τὸ βασιλόπουλο χαρούμενο μὲ τὸ μαγεμένο ποτήρ' ἔτρεξε ἴσια στο πατέρα τ'.

Ὁ βασιλέας τὸ ἀγκάλιασε και τὸ φιλοῦσε, θάμαζε πὼς τὸ παιδί τ' κατάφερε νὰ γλυτώσ' ἀπὸ τόσους μεγάλους κινδύνους και νὰ πάρη τὸ μαγεμένο ποτήρ'.

— Μὲ τὴν εὐχή σ' πατέρα.

Τὸ φιλοῦσε, τὸ ξαναφιλοῦσε και τὴν ἴδια μέρα τὸ πάντρεψε μὲ τὴν ἀρραβωνιαστικά τ'.

Σὲ ὄλο τὸ βασίλειο κάνανε χαρὲς μεγάλες, ἡ φάσσα ἔζησε μαζί τους χρόνια πολλὰ και ἔζησαν καλὰ και μεῖς καλλίτερα.

14. Ἡ βασιλοπούλα και τὸ τσομπανόπουλο

Καστανιές.

Μιὰ φορὰ κ' ἓνα καιρὸ ἦτανε ἓνας βασιλέας κ' εἶχε μιὰ βασιλοκόρ' ἡ βασιλοκόρ' κάθε νύχτα ἔφευγε ἀπ' τὸ παλάτ' και δὲν ἤξερε κανένας ποὺ πήγαινε, ὁ βασιλέας ἤθελε νὰ τὸ μάθ' κ' εἶπε, ὅποιος εἶναι ἄξιος και